

Prejemniki Slomškovega priznanja 2012

V soboto, 22. septembra 2012, bo na Ponikvi tradicionalno srečanje učiteljev, vzgojiteljev, katehetov in staršev. Na njem bomo podelili tudi Slomškova priznanja, ki jih bodo prejele dr. Jana Kalin, Anica Benčina in Martina Hafnar. Tu povzemamo utemeljitve za priznanja ter prejemnicam iskreno čestitamo.

Dr. Jana Kalin

Jana Kalin (roj. 1965) je po končani gimnaziji pedagoške smeri diplomirala na *Pedagoški akademiji* leta 1986, na *Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani* pa iz pedagogike leta 1990. V začetku je bila razredna učiteljica, nato je kot zunanja sodelavka *Instituta Jožefa Stefana* razvila 32-urni vzgojno-izobraževalni program izbirnih vsebin za srednješolce. Leta 1993 se je tam zaposlila kot mlada raziskovalka. Na *Filozofski fakulteti* je leta 1996 magistrirala iz pedagogike, marca 2000 pa doktorirala. Razvijala in izvajala je izobraževalne programe za učitelje osnovnih in srednjih šol.

Bila je asistentka za didaktiko na *Oddelku za pedagogiko in andragogiko Filozofske fakultete v Ljubljani* (1995–1998). Decembra 2001 je bila izvoljena v naziv docentke za področje didaktike, julija 2009 pa v izredno profesorico za področje didaktike in kurikularnih teorij. Predava didaktiko študentom pedagogike na *Filozofski fakulteti* v Ljubljani. Na *Fakulteti za matematiko in fiziko* predava občo didaktiko študentom pedagoške smeri študija; na *Fakulteti za management* v Kopru pa je tri leta izvajala izbirni predmet Management razreda v okviru podiplomskega študija. Številnim študentom je mentorica pri diplomskih, magistrskih in doktorskih nalogah.

Njeno pedagoško delo v veliki meri temelji na znanstvenoraziskovalnem delu. Raziskuje kakovost učiteljevega dela in profesionalni razvoj, učiteljeve kompetence z vidika uresničevanja vzgojno-izobraževalnih ciljev v šoli, razredništvo in vodenje oddelka, kakovost pouka, učno individualizacijo in

diferenciacijo, sodelovanje med učitelji in starši. Posebno pozornost posveča raziskovanju pouka, vlogi učitelja in učencev ter uvajanju sodobnih didaktičnih pristopov, ki zagotavljajo večjo kakovost pouka. Njeno znanstvenoraziskovalno delo je odmevno tudi v tujini.

Sodeluje kot organizatorica strokovnih srečanj za učitelje in raziskovalce. Je članica razširjenega uredniškega odbora pri reviji *Teachers and Teaching – Theory and Practice* ter članica uredniškega odbora revije *Vzgoja in izobraževanje*. Od leta 1997 sodeluje na mednarodnih znanstvenih konferencah.

Dva mandata (2005–2009) je bila predstojnica *Oddelka za pedagogiko in andragogiko na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani*. Bila je članica različnih odborov na ravni Univerze in države. Sodelovala je v *Nacionalni strokovni skupini za pripravo Bele knjige na področju vzgoje in izobraževanja v RS* (2009–2011), znotraj nje pa je bila predsednica področne strokovne skupine za osnovno šolo.

Dr. Jana Kalin je članica *Društva katoliških pedagogov Slovenije*. Bila je urednica 13 števil *Iskanj* (glasila DKPS). Bila je članica pripravljalnega odbora za nastanek revije *Vzgoja*, od začetka je članica njenega uredniškega odbora. Pisala je članke in urejala rubriko *Razrednik in razred*.

Sodelovala je pri oblikovanju programa za prvi in drugi kongres SIESC v Ljubljani (2000) in Mariboru (2004). Bila je urednica zbornikov obeh kongresov in avtorica uvodnikov.

Je članica strokovnega sveta DKPS. Dr. Jana Kalin je pedagoginja, ki je s svojim zavzetim in širokim področjem strokovnega, znanstvenega in pedagoškega dela ter z zvestobo društvu vzor delavke za razvoj učiteljskega poklica v slovenskem prostoru.

Marija Žabjek

Anica Benčina

Anica Benčina (roj. 1936) je obiskovala gimnazijo v Kočevju. Leta 1959 je na *Višji pedagoški šoli* v Ljubljani diplomirala iz matematike in fizike. Leta 1958 se je zaposlila v *Osnovni šoli Vide Pregarc* v Ljubljani, kjer je delala 10 let,

nato se je zaposlila v *Osnovni šoli dr. Franceta Prešerna* v Ribnici. Leta 1984 je postala pomočnica ravnateljica, 1988 pa ravnateljica. Po upokojitvi (1992) je občasno poučevala matematiko v osnovnih šolah Stara Cerkev in Sodražica ter inštruirala.

Učence je navajala na dobro delovno disciplino. Zavzemala se je za aktivnejše sodelovanje učencev pri pouku. Z njenim sodelovanjem so izdelali tudi nekatera trajnejša učila. Redno je pomagala učencem s specifičnimi učnimi težavami. Do učencev je imela lep odnos. Pod njenim vodstvom se je izoblikovala dobra razredna skupnost, ki je izvajala različne skupne razredne dejavnosti. S starši je vzdrževala dober stik preko roditeljskih sestankov, razrednega sveta staršev in govorilnih ur.

Poleg strokovnosti se je dosledno zavzemala za krščanske vrednote. Bila je ponosna, da ni bila nikoli članica Komunistične partije, kar tedaj med ravnatelji ni bilo ravno običajno. Prednost je dajala pedagoški stroki. Pogosto je poudarjala, da je velika krivica zahtevati enako znanje od neenakih otrok, zato je spodbujala uvajanje nivojskega pouka. Prevzela je poučevanje prvega, najnižjega nivoja. V času njene ravnateljstva je ribniška osnovna šola uvajala tuj jezik na razredni stopnji in drugi tuj jezik na predmetni stopnji. Pedagoška načela je vedno izražala odločno in samozavestno.

Po osamosvojitvi se je vključila v politično življenje *Občine Ribnica*. Bila je občinska svetnica stranke NSI (2002–2010). Sedaj je predsednica nadzornega odbora *Občine Ribnica*. Bila je gonilna sila pri postavitvi spominskih plošč žrtvam komunizma na župnijskem pokopališču v Hrovači in postavitvi spominskih obeležij pri kraških jamah v ribniški občini.

S pravo mero občutka za pravičnost zna izreči pohvalo ali konstruktivno kritiko.

V društvu dejavno sodeluje od ustanovitve *Območne skupnosti DKPS Kočevje-Ribnica* (1993) dalje. Zadnja dva mandata je članica upravnega odbora *Območne skupnosti Zahodna Dolenjska*. S predlogi in pobudami sooblikuje delo tako na lokalni kot na državni ravni.

Anica Benčina je s predanim delom vseskozi pozitivno vplivala na razvoj vzgoje in izobraževanja osnovnošolskih otrok. Tudi v najtežjih časih za krščansko vero je učencem s svojim zgledom in pri pouku posredovala krščanske etične vrednote. Ob tem se je vse življenje zavzemala za malega človeka, mu nesebično pomagala in mu stala ob strani. Izkazala se je tudi pri strokovnem delu, posebno pri poučevanju matematike.

Slavka Janša

Martina Hafnar

Prof. Martina Hafnar (roj. 1941) je maturirala na gimnaziji v Kranju, nato je na *Filozofski fakulteti* v Ljubljani diplomirala na oddelku za srbohrvaški jezik, na *Pedagoški akademiji* pa iz slavistike. Slovenski jezik je poučevala v Gorenji vasi, v Poljanah nad Škofjo Loko ter večino življenja posvetila delu na *Osnovni šoli Staneta Žagarja* v Kranju. Leta 1995 se je upokojila. Literarne enciklopedije Martino Hafnar navajajo kot slovensko pedagoginjo, pesnico in publicistko. Literarne članke je objavljala v različnih revijah. Izdala je dve knjižici, in sicer *Leta zorenja* (1998) ter *V Gospodovih očeh* (1999). V domači župniji Kranj Šmartin je urejala župnijski list, pripravila zgodovino dušnih pastirjev župnije, opise in zgodovino farnih cerkva ter kratke življenjepise Friderika Barage, Simona Vačavnika in Jurija Kalana. Po končani *Teološki pastoralni šoli* (1988) je poučevala verouk, sodelovala pri oblikovanju učbenikov in se ukvarjala s katehezo v *Skupnosti slovenskih katehetov in katehistinj*. Bila je odlična učiteljica; še posebej se je posvečala bralni kulturi in literarnemu ustvarjanju učencev. Razvijala je program bralne značke, pripravljala učence na tekmovanja iz materinščine, na osnovni šoli v Kranju je vodila novinarski krožek in še kaj. Njeni učenci so prejeli številna priznanja. Izobraževalna skupnost Kranj ji je junija 1981 podelila priznanje za dolgoletno uspešno in odgovorno vzgojno-izobraževalno delo. Sodelovala je že na draveljskih srečanjih prosvetnih delavcev in se leta 1989

vkjučila v *Skupnost katoliških pedagogov*, ki se je kasneje preimenovala v *Društvo katoliških pedagogov Slovenije*. Predlagala je ponovno vključitev *Teološke fakultete v Univerzo v Ljubljani*. Bila je članica pripravljalnega odbora za organizacijo kongresa *SIESC* (2000), prevzela je kulturno animacijo v Kranju in v Ljubljani, pripravila srečanje z akademskim slikarjem Marijanom Tršarjem ter bila članica *UO DKPS* in *OS Kranj*. V zaupanju v Božjo pomoč je Martina Hafnar dala pobudo, da se bl. Anton Martin Slomšek razglasi za zavetnika učiteljev in katehetov. Po potrditvi pobude na letni skupščini je pri maši na Ponikvi avgusta 2003 je sedanji nadškof dr. Anton Stres slovesno začel leto priprav na razglasitev Slomška za zavetnika učiteljev, vzgojiteljev in katehetov. Gospa Martina Hafnar je zavzeta za delo z mladimi, za njihovo vzgojo in poučevanje in si zasluži vse priznanje. ■

Irena Snoj

57. letno srečanje SIESC

Tema *Položaj in vloga religij in cerkva v Evropi mnogoterih prepričanj* je bila nadaljevanje teme iz Strasbourga iz leta 2009. V Bruslju smo evropski učitelji od 25. do 30/31. julija 2012 bolje spoznali evropske institucije in razmišljali o izzivih verstev, cerkva in krščanskih učiteljev ter njihovih možnosti za uvedbo krščanskih vrednot v procese EU in Sveta Evrope.

Po predavanjih so bile živahne razprave v petih mednarodnih jezikovnih skupinah. Praznovanje s sveto mašo v katedrali v Bruslju in jutranja molitve v različnih jezikih so nas povezali

v duhovno skupnost. Spoznali smo Mestno hišo, Parlament EU, katedralo in druge cerkve ter zgradbe, zgodovino Bruslja in na koncu katoliški univerzi Leuven in Louvain-la-Neuve.

Srečanje SIESC-a je bilo po 36 letih ponovno organizirano v Belgiji. Bilo je izjemno bogato zaradi vseh vtisov, rezultatov in izkušenj. ■

Wolfgang Rank

Bili smo na Gorenjskem

V soboto, 19. maja 2012, smo se člani območne skupnosti Zahodna Dolenjska odpravili na ekskurzijo in romanje po Gorenjski.

V dan nas je z molitvijo in pesmijo uvedel naš duhovni vodja, g. Tone Gnidovec. Zgodovino in okoliščine nastanka Škofje Loke je predstavila prof. zgodovine, ga. Božena Vesel, kulturno-literarni del pa prof. slovenščine, ga. Mirjana Furlan. G. Ludvik Mihelič, mag. geografije, nas je seznanil z lepotami pokrajine, kamor smo bili namenjeni. Po sveti maši v cerkvi kapucinskega samostana nas je pozdravil predstojnik malih Frančiškovič bratov v Sloveniji, brat Štefan. Razkazal nam je bogato knjižnico, predstavil njihov red in nas pospremil v razstavni prostor, kjer so na ogled fotografije uprizoritve Škofjeloškega pasijona.

Ogledali smo si Gornji in Spodnji trg ter sovodje obeh Sor. V Železnikih smo obiskali muzej. V Zalem Logu smo imeli kosilo, popoldne smo se odpeljali še v Sorico. V tamkajšnji župnijski cerkvi nas je sprejel nekdanji kočevski kaplan in sedanji župnik, g. Mirko Turk. Obiskali smo tudi Groharjevo rojstno hišo v Sorici.

Sledil je ogled podružnične cerkve svete Lucije v Dražgošah, ki je grajena v Plečnikovem stilu. Skrbnik g. Miha nam je orisal zgodovino verskega dogajanja (rušenje stare in potek gradnje sedanje cerkve), razložil vsebino fresk in vitrajev ter odgovarjal na naša vprašanja. Pretreseni in žalostni zaradi strahot, ki so jih doživljali prebivalci Dražgoš, smo se od-

Foto: arhiv Helena Kregar